

11. aprillil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Hispaania Kuningriik**(Kohtuasi C-196/07)**

(2007/C 155/18)

*Kohtumenetluse keel: hispaania***Pooled**

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: V. Di Bucci ja E. Gippini Fournier)

Kostja: Hispaania Kuningriik

Hageja(te) nõuded

- Tuvastada, et kuna Hispaania Kuningriik ei tühistanud viivitamatult mitut tingimust, mis kehtestati Comisión Nacional de la Energía (riiklik energiakomitee, CNE) otsusega (1.-6., 8. ja 17. tingimus) ja mis kuulutati ühenduse õigusega vastuolus olevaks komisjoni 26. septembri 2006. aasta otsuse (juhtum COMP/M.4197 -E.ON/Endesa — K(2006)4279 lõplik) artiklis 1, ja kuna Hispaania Kuningriik ei tühistanud hiljemalt 19. jaanuariks 2007 mitut tingimust, mis kehtestati ministri otsusega (1., 10., 11. ja 15. muudetud tingimus) ja mis kuulutati ühenduse õigusega vastuolus olevaks komisjoni 20. detsembri 2006. aasta otsuse (juhtum COMP/M.4197 — E.ON/Endesa — K(2006)7039 lõplik) artiklis 1, siis on Hispaania Kuningriik rikkunud mõlema otsuse artiklites 2 talle pandud kohustusi;
- mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriik.

Väited ja peamised argumendid

Hispaania ametiasutused ei tühistanud mitut tingimust, mis kehtestati CNE otsusega (1.-6., 8. ja 17. tingimus) ja mis kuulutati ühenduse õigusega vastuolus olevaks komisjoni 26. septembri 2006. aasta esimese otsuse artikliga 1, ega tühistanud ministri otsusega kehtestatud muudetud tingimusi (1., 10., 11. ja 15. muudetud tingimus), mis kuulutati ühenduse õigusega vastuolus olevaks komisjoni 20. detsembri 2006. aasta teise otsuse artikliga 1.

Esimese otsusega kohustatakse Hispaania Kuningriigil „viivitamatult” tühistada asjaomased tingimused. Põhjendatud otsuse täitmiseks komisjoni määratud tähtaja lõppedes oli kulunud peaaegu kuus kuud esimese otsuse teatavaks tegemisest, nii et on ilmne, et Hispaania Kuningriik ei ole „viivitamatult” täitnud artiklis 2 kehtestatud tingimust.

Komisjoni teise otsuse täitmiseks kehtestatud tähtaeg 19. jaanuari 2007 lõppes ilma, et Hispaania Kuningriik oleks tühistanud selles otsuses ühenduse õigusega vastuolus olevaks kuulutatud tingimusi.

Sellest tuleneb, et Hispaania Kuningriik rikkus vastavalt komisjoni esimese otsuse artiklit 2 ja komisjoni teise otsuse artiklit 2.

Kreeka Vabariigi 16. aprillil 2007 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 17. jaanuari 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas T-231/04: Kreeka Vabariik versus Euroopa Ühenduste Komisjon**(Kohtuasi C-203/07)**

(2007/C 155/19)

*Kohtumenetluse keel: kreeka***Pooled**

Apellant: Kreeka Vabariik (esindajad: P. Milonopoulos ja St. Trekli)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellandi nõuded

- Tunnistada käesolev tühistamishagi vastuvõetavaks;
- tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu otsus osas, milles see on vaidlustatud;
- rahuldada apellatsioonkaebuses esitatud nõuded;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Kreeka Vabariik väidab, et Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohus on tõlgendanud väärtalt esialgse vastastikuse mõistmise memorandumi artikleid 12, 13 ja 15, täiendava memorandumi artiklit 14 ning hea usu ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõtteid osas, milles ta leidis, et Abuja I ja Abuja II projektidega seonduvad liikmesriikide kohustused on määratletud iga liikmesriigi käitumisega ning et need ei ole puhtalt lepingulised kohustused, mis on kindlaks määratud kahe eespool nimetatud memorandumiga; kui aga Esimese Astme Kohus oleks kõnealuste lepingute eelosutatud sätteid nõuetekohaselt tõlgendanud, siis oleks ta pidanud jõudma järeldusele, et Kreeka Vabariigil ei tekkinud rahalisi kohustusi, kuna põhjusel, et ta oli täiendavale memorandumile üksnes alla kirjutanud, kuid mitte seda ratifitseerinud, ei olnud Kreeka Vabariik seega memorandumit heaks kiitnud ning ei täitnud kõiki rahaliste kohustuste tekkimiseks vajalikke eritingimusi.

Kreeka Vabariik väidab, et Esimese Astme Kohus tõlgendas vääralt esialgse vastastikuse mõistmise memorandumi artiklit 15, leides, et enne täiendavale memorandumile allakirjutamist olid osapooled sõlminud 24. veebruaril 1997 sõnaselge lepingu projekti elluviimise kohta ning seega sisuliselt tunnistati kõnealuse artikli 15 lõige 1 kehtetuks või vähemalt muudeti seda.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bayerisches Landes-sozialgericht (Saksamaa) 20. aprillil 2007 — Petra von Chamier-Glisczinki versus Deutsche Angestellten-Krankenkasse

(Kohtuasi C-208/07)

(2007/C 155/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bayerisches Landessozialgericht

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Petra von Chamier-Glisczinki

Kostja: Deutsche Angestellten-Krankenkasse

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EMÜ) 1408/71 (⁽¹⁾) artikli 19 lõike 1 punkti a, vajadusel koosmõjus lõikega 2 ja EÜ lepingu artiklit 18 ning EÜ lepingu artikleid 39 ja 49 koosmõjus määruse (EMÜ) nr 1612/68 (⁽²⁾) artikliga 10 silmas pidades tuleb tõlgendada nii, et töötaja või füüsilisest isikust ettevõtja või nende pere-liige ei saa elukohajärgselt asutuselt pädeva asutuse nimel rahalisi ega tagasimaksehüvitisi, kui vastavalt elukohajärgse asutuse kohaldatavatele õigusaktidele on tema kindlustatud isikutele ette nähtud vaid rahaliste, mitte aga mitterahaliste hüvitiste maksmine?
2. Juhul, kui sellist nõuet ei eksisteeri, siis kas EÜ lepingu artikleid 18, 39 ja 49 arvesse võttes on pädevalt asutuselt õigus nõuda — eelneva kinnituse alusel — teise liikmesriigi hool-dushaiglas statsionaarse viibimise kulude ülevõtmist asja-omases liikmesriigis makstava hüvitise ulatuses?

(⁽¹⁾) EÜT L 149, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 35.

(⁽²⁾) EÜT L 257, lk 2; ELT eriväljaanne 05/01, lk 15.

20. aprillil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-211/07)

(2007/C 155/21)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindaja: N. Yerrell)

Kostja: Iirimaa

Hageja nõuded

— tuvastada, et kuna Iirimaa jättis kehtima 31. mai 2004. aasta sõidukikindlustuskokkulepe (Motor Insurance Agreement) punktid 5.2 ja 5.3 ning eelkõige i) välistas sõiduki kasutajate hüvitise saamise õiguse juhtudel, kui kõik asjassepuutuvad sõidukid on kindlustamata, ja ii) piiras kindlustamata sõidukis olnud isikute hüvitise saamise õigust juhtudel, kui kahju ei tekitatud selle sõidukiga, siis on Iirimaa rikkunud nõukogu 30. detsembri 1983. aasta direktiivist 84/5/EMÜ mootorsõidukite kasutamise tsiviilvastutuskindlustust käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta, eelkõige selle artikli 1 lõike 4 kolmandast lõigust tulenevaid kohus-tusi.

— mõista kohtukulud välja Iirimaaalt.

Väited ja peamised argumendid

Transpordiministri ja Motor Insurers' Bureau of Ireland'i 31. mai 2004. aasta kokkuleppe („kokkulepe“) punkt 5.3 välistab kindlustamata sõidukite **kõikide** juhtide õiguse saada hüvitist sõltu-mata sellest, kas õnnetuse põhjustajaks oli nende sõiduk või mitte, ning läheb seega kaugemale sellest, millistel juhtudel on välistamine lubatud direktiivi artikli 1 lõike 4 kolmandas lõigu kohaselt.

Kindlustamata sõidukis viibinud isikute osas näeb kokkuleppe punkt 5.2 ette, et hüvitise saamine on üldkorras välistatud kõikidel juhtudel, kui viga saanud isik „teadis või pidi mõistliku eelduse kohaselt teadma, et kehtiv kindlustuspoliis puudub“. Seega koheldakse **kõiki** kindlustamata sõidukites viibinud isikuid võrd-selt, sõltumata sellest, kas tegemist on isikutega, kes viibisid kahju tekitanud sõidukis, või mitte. See on ilmselges vastuolus